

3 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου».

Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἐπισκόπου Ἄργους (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους ἐπισκόπου Περιθεωρίου (18' αἰ.).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμφάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἥλια νεομάρτυρος τοῦ Ἄρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτση· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ^Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ^Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^Θ ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας

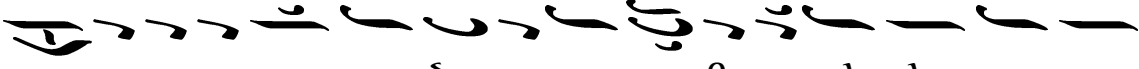

^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ

γα ζον ^Θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

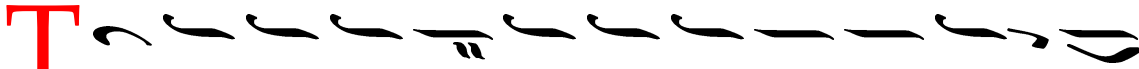

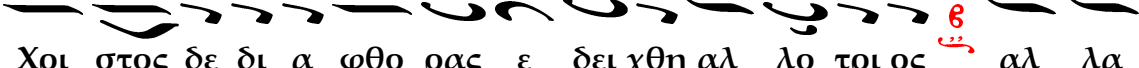
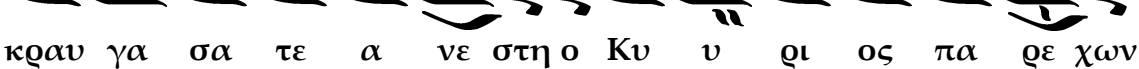
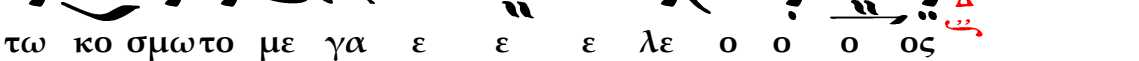
ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η

 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

 με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

T αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

 κρ αυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.
 Τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Δι-θ

T ον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ

 υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α να

στασπα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Τον κολπον τον α χραν τον εν υ ψιστοις μη κε νω ω
ω ω ω ω σας τα φην και α να α στα σιν υ περ

παντων κα τε δε ξω Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Και νυν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θινον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ας
η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Αι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε νο ο με ναι
και το μνη μα κε νον θε α σα με ναι τοις Α πο στο λοις
ε λε γον την φθο ραν κα θει λεν ο κρα ται ος και
τς εν α δη η ηρ πα σε των δε σμων κη ρυ ξα τε

παρρησια οτι ανεστη Χριστος ο Θεος δω

ροσμενος ημιν το μεγα εεελεος

Δόξα.

Ταμυρατης ταφηςσαι γυναικεςκομισασαι

λαθραι ως προς το μνημα παρεγενοντο Ο ορθρι

αι των Ιουδαιων δειλιωσαιτηναυθααδει

αν και στρατιωτων προορωσαιτην ασφαλειαν

αλλαφυσις ασθενης την ανδρειαν ενιικη

σεν οτι γνωμησυμπαθης τω Θεω ευηρεστη

σε προσφορωσαν εκραυγαζον αναστα Κυριε βο

ηθησον ημιν και λυτρωσαι ημας ενεκετ

ο νομα το ο ο ος σου

Και νυν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δοξασμε ενηυ παρχεις Θεο

το κε Παρθενε υμνου μεν σε δια γαρ του Σταυρου

του Υιου σου κατεβληθη ο Αδης και ο θανα

τος τε θηκε νεκρωθεντες ανεστη μεν και ζω

ης η ξι ω θημεν τον πα ρα δει σον ε λα βο μεντην
 αρ χαι αν α πο λου σιν δι ο ευ χα ρι στουντες δο
 ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων
 και μο νον πολυ ε ε ε λε ον

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυσι ^{v'}ω ω ₂₂

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^uο α στρα ₉

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}προ σε φθε εγ γε ₂₂

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^uι δε τε ε υ ₉

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^uο Σω τηρ ₉

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}δι δα ξο ο ₂₂

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u ₉

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v'}προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ς σαι ^u _{22 9}

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ^{v'}θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται ₂₂

μη κλαι ε τε ^uτην α να στα σιν δε α πο ₉

στο λοις ει ει πα τε ^u ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}δι δα ξο ο ₂₂

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u ₉

Mυροφοροῖν ναίαι αἰ κες με τα μύρων

ἐλθούσαι²² πρὸς τὸ μνηῆμα σου Σω

ωωωτέρ⁹ ἐνηχῶν το ἀγγεε ε λπρὸς αυ

τας φθεγγόμε²² ἐνε τι με τα α α νε κρων

τον ζωωντα λογιζεσθε⁹ ως θεος γαρ

ἐξανε⁹ ἐστη τῶ μνηῆματος

Δοξα Πατρὶ καὶ υἱὸ καὶ ἁγίω

Πνεύματι⁹

Προσκυνῶμεν Πατέρα ἐερα καὶ τὸν τῶ

υἱὸν τε²² καὶ ἁγίον Πνε

ε⁹ ἐευμα⁹ τὴν ἁγιαν Τριάδα ἐν μι

ατρῶσι²² α²² συν τοῖς Σεεερα

φιλι κραζόντες το ἁγίος ἁγί

ος⁹ ἁγίος εἰ Κυβριε⁹

Καὶ νυν καὶ εἰς τῶ ωω

ωω ναστων αἰωνων ἀμην⁹

Z ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α
μαρ τι ι ι ι ασ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε
ε ε ε νε^{uq} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι
λυ πης πα ρε ε ε εσ²² χες ρευ σαν τα α α ζω
η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε^{uq} ο εκ
σϛ σαρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος^{uq}

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α
λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
ος^{uq}

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α
λλη λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε^χ
ο ο ο ο ος^{uq}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϛ^{uq}

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θαναα
τθ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τθ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανπροϊμυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι
και ωματα σθ^{u q}

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων
ελθθσαι προς το μνηημα σθ Σωτηρ^{u q} εν η χθθν
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθε γγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος
γαρ ε ξα νε εστη τθ μνηη μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υιω^{v' z} και Αγιω Πνευμα
τι^{u q}

Προσκυνηθμεν Πατε ερα και τον τθθτθ
Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Kαι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

Zω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Aλλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' ζζ} Α λλη λσ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Aλλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ς

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

της καρδι ασ προς σε Σω τηρ σωσον με ση ε πι λαμψει ς

Ε λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα

καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε μϛ ς και δος προ τε λους

τρο πους του με τα νο ει ει ν σοι ς

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ς

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το

α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν ς Θε ο ος γαρ

ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω ς

Ἀντίφωνον Β'

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν τις

ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι ς εκ του εχ θρου α μα

και αν θρω πο κτο ο νϛ

Tοις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σονδουλον λε ε ον τος τροπον κατ ε μου κι νϛ

εν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μϛ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Aγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα
ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη

ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Oι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται

προσβολαι αι στου Βε λι ι αρ

Eν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τω σαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληροναυτου ε

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ε

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις α θλοις κα τα
στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι ε

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε ε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

ων κυ κλω σει σε ε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

^χ Ε ξε γερθη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
 γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο

ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειφοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γω γινώσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδια παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ε

νώπιον σε ποιήσα ὅπως ἀδικαίω

θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσθη σε με ἡμετήρημ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡγαπήσας τα α

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε δὴλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

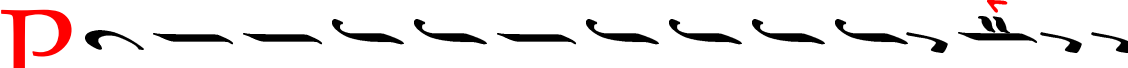
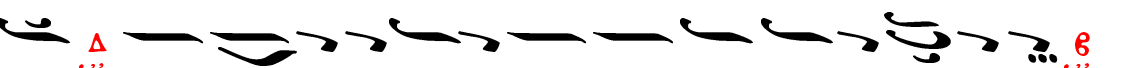
Ιδὲ ὅσους γὰρ ἀληθῆ

 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και

 αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι

 α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α α ας

 μοι οι οι οι οι

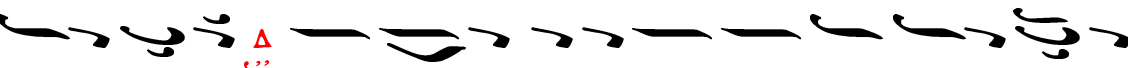

Ὁ ἀ' χορός.

E

 ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P

 αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

A

 κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

 να

A

 πο ςρεψον το προσωπον σϝ α πο των α

 μαρ τι ων μϝ και πα σαστας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

 ψον

K

 αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϑες εγ και νισον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσ προσω πσ και
το Πνευμα σ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ρι ου σ και πνευμα τι η γε μο νικω στη ρι ξον

με

Διδαξω αν ομους τας ο δς σ και α σε
βεις επι σε επι στρεψ σι

Ρυσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και ο συ νησ

Κυριε τα χει λη μου ανοι ξεις και το
στο μα μδ αναγγε λει την αι νεσιν σ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολωνπρε ε

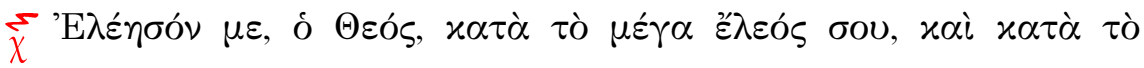
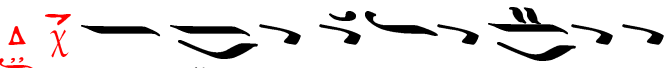
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κ' πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μῃ

A να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

 α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο

 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Κ α θα ρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως α κου σο με θα ε πι νι κι ον α
 α δο ον τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερ ται ευ φρο συ νη

αι ω ω ν ι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την

αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον

τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε

νε ε πα να μω με και τον κοσ μον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Α να στα ντα κα τι δῶ σα σον Υι ον και Θε ον

χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε

α γνη και το χαι ρε πρω τῶ ρ γω σ ως πα αν των χα ρας

αι τι ι α α εις δε δε ξαι Θε ο μη το ρ πα να α

μω ω με

Ἦδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα τι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να stan τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τη
βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νε ρ χο μαι

ση η μερον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος
εκ σου και πα α σιτοις πε ρα σιν Α γνη το φεγ γος α
στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σας σα ρ κι εκ νε κρων καθως
ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη
Α γνη χο ρευ ε και του τον ως Θε ον α χραν τε με γα
α λυ υ νε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Μυροφόρων.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-θ

Τ α μν ρα θερ μως τω τα φω προ σκο μι ι ζ
σαι γυ ναι κες Σω τηρ Α γγε λς τη λαμ προ τη τι
ψυ χας η γα λ λον το και Θε ον σε των ο λων ε κη η
ρουτ τον και μα θη ταις ε βο ων ον τως α νε στη εκ τα

φ8 η παντωνζω η

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Των μαθητῶν σου οὐχ ὁρῶσιν Μυροφόροις γυναιξὶν ἀγαλλεταὶ συμφωωωωωωωωωω
κοινην γὰρ εὐορτήν συναυτοῖς εὐορτάαζομεν
εἰδοξάν και τιμὴν τῆς σῆς ἀναστασεως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυυριε τω λαω σου παρασχου
το μεγαλεοοος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὸ Χαίρει ταῖς Μυροφόροις φθειγόμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· * ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται· τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· * Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχ. Ἐπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,

Ἐπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέω.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληκται λίθοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου, Ἐπισκόπου Ἄργους.

Στίχ. Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,

Ζωστήρα νίκης ζωννύη θανῶν, Πέτρε.

Οἱ Ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρεῖς ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου, Ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις,

τιμῷ κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ, τῆς ἐκ Καλαμῶν.

Στίχ. Ξενίας ὠφθης ἐργάτις ὦ Ξενία,

Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ.

Στίχ. Ἐπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,

ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σπηλαίῳ, τοῦ Ῥώσσου.

Στίχ. Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,

Εὔρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Βατοπαιδινοῦ, γενομένου ἐπισκόπου Περιθεωρίου.

Στίχ. Φωτὸς πλησθεῖς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,

Φωτὶ συνῆπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀχμέτ τοῦ Κάλφα, τοῦ ἀπὸ Ἀγαρηνῶν. (†1682)

Στίχ. Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,

Ἀχμέτ βοήσας, πάμμεγα στέφος δέχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων μητέρων ἡμῶν Ἰουλιανῆς, πρώτης καθηγουμένης τῆς ἐν Μόσχᾳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου (†1393), καὶ Εὐπραξίας συμμοναστρίας (†1394), ἀυταδέλφων τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου, Μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,

Χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαμαΐ, Καθολικοῦ τῆς

Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Ὁ Καθολικὸς Μαμάι Γεωργίας,
Μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὄλων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Μιχαήλ καὶ Ἀρσενίου, ἰδρυτῶν
τῆς Ἰβηροτικῆς μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας.**

Στίχ. Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,
Μιχαήλ ἐχώρησε σὺν Ἀρσενίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Παύλου
τοῦ ἐκ Βίλνιους Λιθουανίας.**

Στίχ. Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,
καὶ ἀεὶ συνήρμωστοι Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων
ἐνδόξων Μυροφόρων γυναικῶν ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ μνεῖαν
ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητῆς
κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.**

Στίχ. Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα.
Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

[Ἦσαν δὲ ἀμφότεροι εὐσχήμονες Βουλευταί, μὴ συγκατατεθειμένοι τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει
τῶν Ἰουδαίων. Αἱ δὲ Μαθήτριαι Μυροφόροι, αἱ παραστᾶσαι μακρόθεν τῇ Θεοσώμῳ Ταφῇ
τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς Σαββάτων εὐαγγελισθεῖσαι τὴν Ἀνάστασιν, ἦσαν
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, Σαλώμη, Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ, Σουσάννα καὶ
ἕτεροι ἀνώνυμοι σὺν αὐταῖς.]

**Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς
ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ἔ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε

πι νι κι ον α α δο ον τας

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

ᾠδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εσ της του τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἡ θ' ᾠδή.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μα ρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πη γ γει λω ε σε σθαι με χρι τε ρ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται
και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ ναμις δι δου η μιν εκτυ πω τε ρον
σου ου με τα σχει ει ει ν εν τη α νε σπε ε ρω η
με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τοςτο κρα τος π ₉

Σ υμ φωνως Παρ θε ε νε ν _δ Σε μα κα ρι ζομεν
πι στοι π ₉ χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λισ εμ ψυ χε π ₉ χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ ψε
 Δ _δ ση η μερον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος Δ _δ της
εκ νε κρων α να στα α σε ε ως π ₉

Κ αι νυν και α ει Δ _δ και εις τς αι χ ω ναστων
αι ω νω α μην Δ _δ

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε Δ _δ χαι ρε ευ λο γη
με ε νη Δ _δ χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη Δ _δ σος γαρ
Υι ος α νε στη π ₂₂ τρι η μερος εκ τα φου π ₉

Ε υ φραινου α γα αλ λου ν _δ η θει α πυ λη τς
φω τος π ₉ ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι
η σς α νε τει λε π ₉ λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε ρον

και τῆς πι στῆ ὀ ὀς παν τας κα ταυ γα α σας θε
 ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
 ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
 η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου

καὶ ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι
 ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει
 του ου το ο ο ο ο κχ χ σχ χ χ χ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο

ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθαρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Καὶ τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου-Θ

Γ υ ναι κες α κδ τι ι σθη τε φω νην α γα

αλ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η σας

φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε

φι λους ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε

λι α βλ λο μαι γαρ το πλα α σμα μ χα ραν ε

κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η

λυ υ πη

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει

υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται
πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον τα

φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ

σκυ νει ει ει τω ω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η η

μιν ^Δδο ξα τω πληθει των οι κτι ιθ μω ω ων σου Σω τηρ

η η μων δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

Στίχ. γ. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

^Δκα τα το ^χπληθοστης με γα λω συ νης α αυ του ^Δ

Xαι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θε σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η

μα α α α τος ^β αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α το

ει ει πων ^Δ Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων ο

ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου ^Δ και ε πλη ρω σε

τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας ^Δ χαι

ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λι α α α α

σθε ^Δ

Στίχ. δ. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ ^χεν

ψα λ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα ^Δ

Aγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συ λ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν ⁶ Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ⁶
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης
 Δι ⁶
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να ^{Γα}
 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω
 ων η η η μιν ^{Δι} δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα
 α α α σοι ^Δ

Στιχηρά του Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄ᾱ Κε ρ

^χ Α να στη τω ο Θε ος ^{u q̄} και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του ^{u q̄} και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του ^{u q̄} οι μι ^χ σουντες αυ τον ^{u q̄}
 Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει και Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως
εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Κε
Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε⁹ Πα σχα
 εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα²² ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης⁹ και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον⁹ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος²² τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων⁹ κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις⁹

Δόξα. Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι²²
Μ ε τα μν υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
 πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι²² και δι α
 πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
 ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
 ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου²²

 ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος ^Δ
 και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
 λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
 ης ψυ υ υ χης ^ε η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος ^Δ δι ο κη η η
 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α
 θη η η ταις ^ε εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει
 ει ει ει εν και αι αι αι αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε εσθαι Α αυ τον ^Δ α
 να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων ^ε
^Δ ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον ^Δ

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^ε
Α να στα σε ^{Κε} ε ως η η με ε ε ε ρα και ^ε

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι συ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη σω
 ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α σταα α α
 σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψιστοις Θε ω
 και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι
 α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και α γι ον πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι
ι ας του κο σμ

Π ρο σ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να τρι αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τριφυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον
το ο νο μα α σ ε ις τρι αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τασου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι α σαι την ψυ χη ην με ρ ο τι η μαρ
τον σοι

Κυρι ε προς σε κα τε φυγον δι δαξον με του ποι ει ν
το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σθ ο
ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ υ τοις γι νω
σκυ σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α
γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω νας
των αι ω νων Α μην

Αγι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Αα α α γι ο ος ο ο Θε ε ος Α α α
α α γι ο ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα
α να το ος ε ε λε ε η η η σο ον

η η η μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν

α σωμεντω α να στα ντι εκ τα φσ και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο

ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και

τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με

νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε΄ 4)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτῆρος
σον ἡμαρτῶν

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σωσον ἡμαρτῶν
ζας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλλήλων ἡμεῖς

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σωσον ἡμαρτῶν
ζας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλλήλων ἡμεῖς

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σωσον ἡμαρτῶν
ζας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλλήλων ἡμεῖς

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σωσον ἡμαρτῶν
ζας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλλήλων ἡμεῖς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίως αἰώνας αἰώνων

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τὸ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λσ σ ι α
Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ.

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ τωνκα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ
γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο
ο ο ξα σοι

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η

με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμωτο

με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Αγι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν
και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος
γυ ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου
με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ

Ἰσχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

καὶ ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι

ος καὶ το θα να τω ου πα ρε δω κε ε

με

Ἰσχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

καὶ ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Ἐ ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κθ

σα ας μὲ καὶ ε γε νθ μοι εις σω τη ρι ι

αν
Ισχυ υς μϑ και υ μνη σις μϑ ο Κυ υ ρι ος
 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α αν
 Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. Γ' 1-7)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

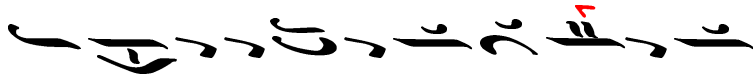
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-Θ

Αλλη λϑ ι̇ ι̇ α Α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου Δ

το ο νομα τϑ Θε ς Ι α α κωβ

Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ς ς ς

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α αλ λη η λϑ ς

ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α α α Δ

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα

Δ
ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι Δ

Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ς ς ς

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α αλ λη η λϑ ς

ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιε' 43-47, ις' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαί ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ

ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ᾠδὴ Ἰ. Δι. σ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

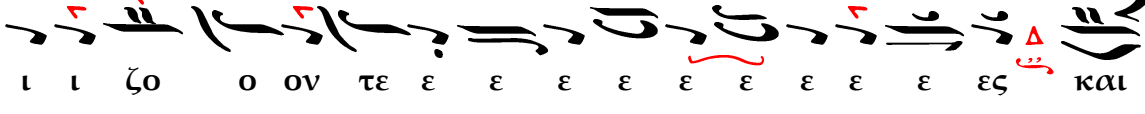
ᾠδὴ Δι. θ

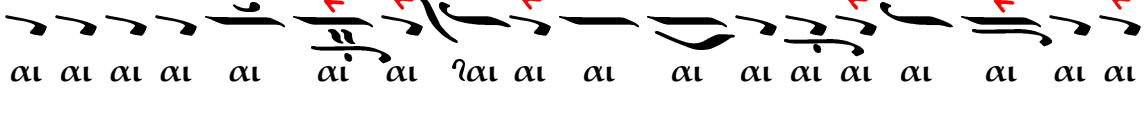
 ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

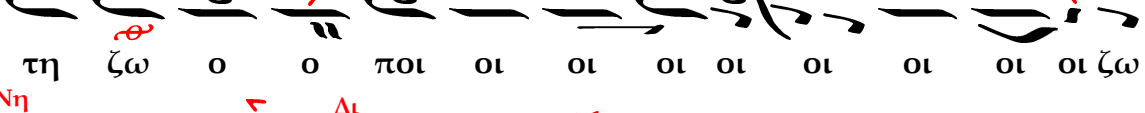
 ι ι ζο ο ο ν τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και

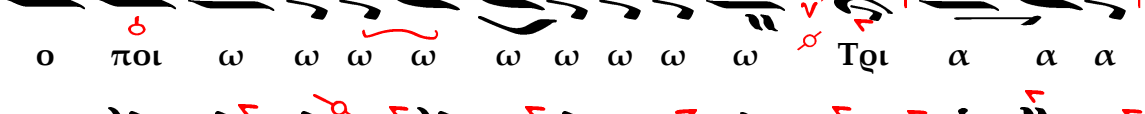
 αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

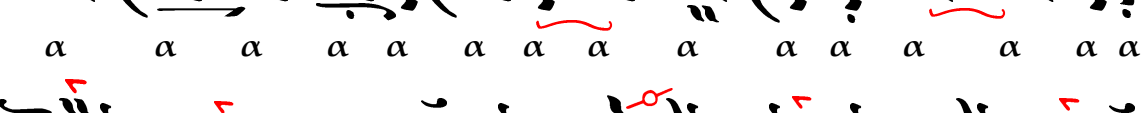
 τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ιω

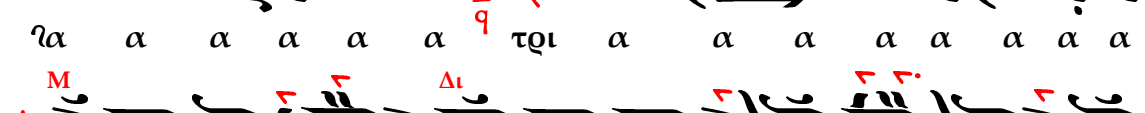
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

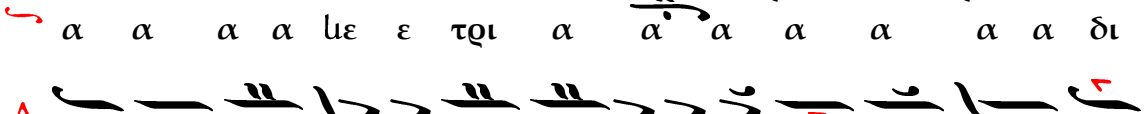
 α α α α α α α α α α α α α α α

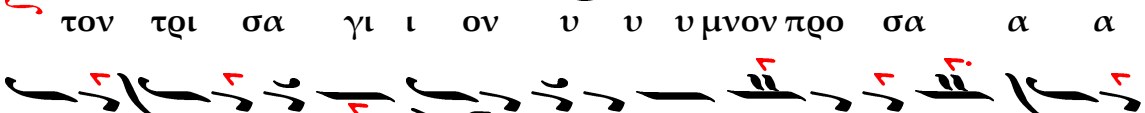
 ια α α α α α α τρι α α α α α α α α α

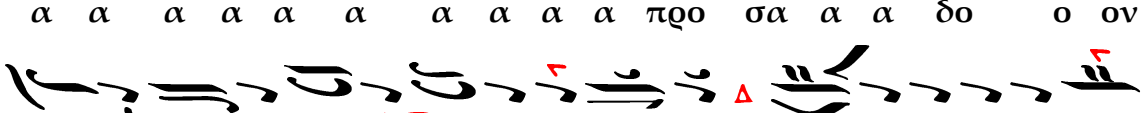
 α α α α ιε ε τρι α α α α α α α α δι

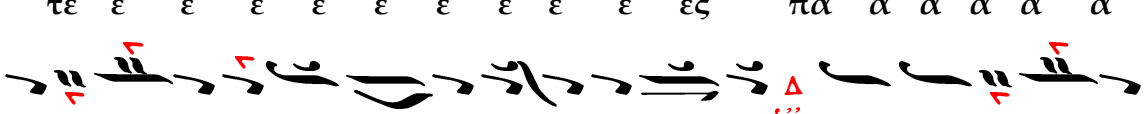
 τον τρι σα γι ι ον υ υ υ μνον προ σα α α

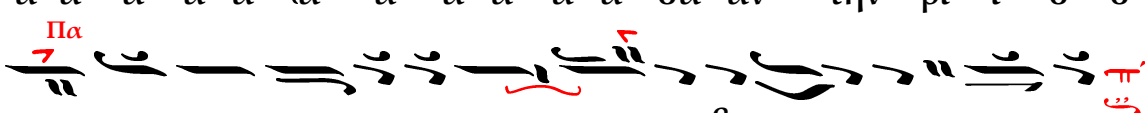
 α α α α α α α α α α προ σα α α δο ο ο ν

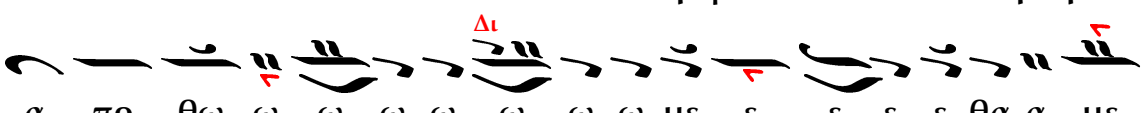
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α

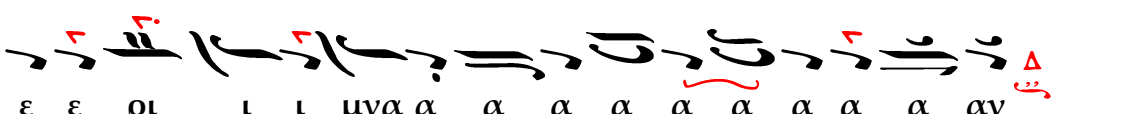
 α α α α α ια α α α α α σα αν την βι ι ο ο

 ο τι ι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο τι ι κη ην

 α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με

 ε ε ρι ι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον Βασιι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βασι λε ε ε ε ε α
 α α α α α α α α **ζ'** των ο ο ο ο ο λω
 ων **Δι** υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι **Δ**
Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις **Πα** α ο ρα α α τω
 ως **Δι** **Π** δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε σι
 ιν **Δ** Αλ λη λου ι α α α α α α α α **Δ**

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος **Δι-θ**

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον **Δ**
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον **ζ'**
Κ υ ρι ε Ε λε η η σον **Δ**
Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον **θ**
Π α ρα σχα Κυ ρι ι ε **Δ**
Π α ρα σχα ς Κυ ρι ι ε **Δ**
Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ι ε **ζ'**

Δι-θ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε Ζ'

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον Θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως : Δι

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σι ος ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς

ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σι ος

Σ ε ε υ μνσ ς μεν σε Ευ λο γσ ς μεν

σοι ευ χα ρι στσ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

* Θα σὺ ο Θε ος ἡ μων

 * και ἄλλως : ο Θε ο ος

Ἔτονίσθησαν ἰζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο ^{Πα}

 α α α α α γγε λος ε ε βο ο ο α

τη η η κε χα α ρι τω με ε ε ε νη Α

γνη η η η η Παρ θε νε ε χαι αι αι ρε

και αι αι πα λι ν ε ρω ω

ἑτέρα θέσις:

και πα α α λι ν ε ε ρω ω ω

χαι αι αι αι ρε ^{Κε} ο σο ος ^Μ Υι υι ο ος ^{Κε} α νε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} στη η η τρι ι

ι η με ε ρος εκ τα α α α φου

Φ ^{Κε}

 ω τι ι ι ι ζα ρ ρ ρ ρ ^Μ φω ω ω ω

^{Πα} τι ι ζα ρ ^{Δι} η νε ε α α Ι ι ι ι

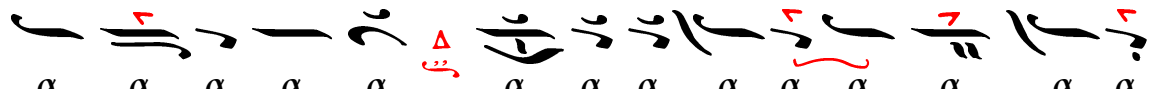
ε ε ρ ρ ρ ρ ρ ρ σα α α λημ η ^{Κε}
 γαρ δο ο ο ο ξα α α α Κυ υ υ υ ρι ^Μ
 ι ρ ε πι σε ε ε α α νε ε ^{Πα}
 ε ε ε τειει ει ει λε χο ο ο ο ο ο ο ^{Δι}
 ρε ε χο ο ο ρε ευ ε ε ε νυ υ υ υν
 και α α α γα α αλ λου ου Σι ι ω ω ων ^{Δι}
 συ υ υ υ υ υ υ δε ε συ υ υ δε ε
 Α α α γνη η η η τερ πρ Θε ο ο το ^{Πα}
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο κε ε ε εν ^{Δι}
 τη η ε ε ε γε ε ε ερ σει ει ει ει ει τρ
 ρ το ο ο ο κρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ^{Πα}

Ἐτονίσθη τῷ Πάσχα τοῦ βαΐ ἔτους. Ι.Α.

Κοινωνικόν, Γαβριήλ Κουντιάδου.

Ἦχος Δι-Θ

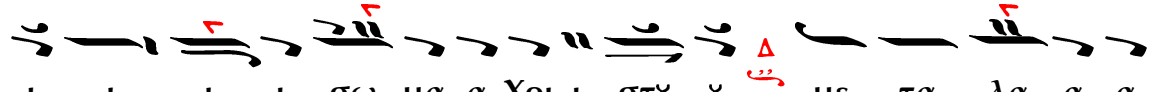
Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω μα α α α ια α α α α α α α
 α α χα α α α α α α α α α ια

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α Χρι ι ι ι ι

ι ι ι ι σω μα α Χρι ι στ ς με τα λα α α

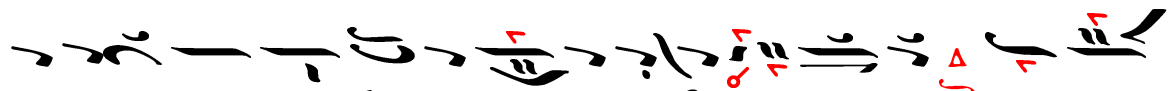
α α α α α α α α α α α α α α α α

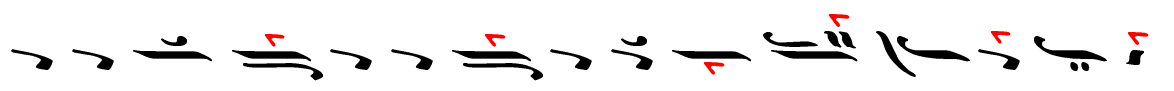
α α α α α α α α α α α α με ε τα α

λα α α α α α α α α α α α α βε ε ε ε

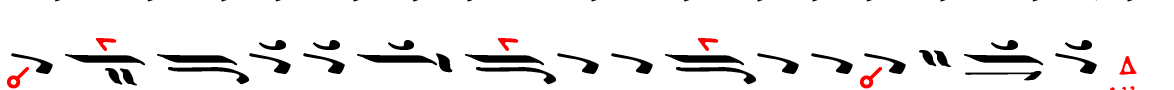
ε με τα α λα α α α α βε ε ε τε ε πη γη

η η η η η η η η η η η η η η χη η

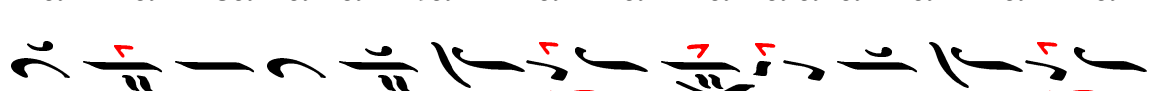
η η η η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η η η η η η πη η γη ης

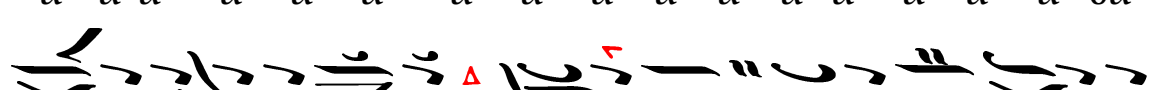
α α θα α α να α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α θα

να α α α α τ ς γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ σα α α α α α α α θα να α τ ς γε

ε ε ευ σα α α α γε ευ σα α α σθε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

Χριστοσ α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι - θ

Πληρωθη η τω στο μα η μων αι νε σε

ωσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σ

Α λλη λ ι α Α λλη λ ι α Α λλη

λ ι α α α

Ἦχος Δι - θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως τϵ

αι ω ω νο ο ο ς